

ประกาศอธิบดีกรมสรรพากร

เกี่ยวกับอากรแสตมป์ (ฉบับที่ ๒๓)

เรื่อง กำหนดวิธีการในการออกใบรับและใบส่งของ
กับยกเว้นการออกใบรับและใบส่งของในบางกรณี

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๒๓ ทวิ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๑๒) พ.ศ. ๒๕๕๑ อธิบดีกรมสรรพากรโดยอนุมัติรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังกำหนดวิธีการในการออกใบรับและใบส่งของกับยกเว้นการออกใบรับและใบส่งของในบางกรณีดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ให้ยกเลิก

(๑) ประกาศกรมสรรพากร เกี่ยวกับอากรแสตมป์ (ฉบับที่ ๑)

เรื่อง กำหนดวิธีการในการออกใบรับและยกเว้นการออกใบส่งของในบางกรณี
ลงวันที่ ๒๑ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๕๑

(๒) ประกาศกรมสรรพากร เกี่ยวกับอากรแสตมป์ (ฉบับที่ ๒)

เรื่อง กำหนดวิธีการในการออกใบรับและการออกใบส่งของกับยกเว้นการออกใบ
ส่งของในบางกรณี ลงวันที่ ๓๐ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๕๑

(๓) ประกาศกรมสรรพากร เกี่ยวกับอากรแสตมป์ (ฉบับที่ ๓)

เรื่อง กำหนดวิธีการออกใบรับและยกเว้นการออกใบส่งของในบางกรณี ลงวันที่
๑๕ มกราคม พ.ศ. ๒๕๕๔

(๔) ประกาศกรมสรรพากร เกี่ยวกับอากรแสตมป์ (ฉบับที่ ๔) เรื่อง กำหนดวิธีการให้บันทึกการรับเงินผ่อนชำระไว้ในใบส่งของได้ ลงวันที่ ๒๐ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๐๑

(๕) ประกาศกรมสรรพากร เกี่ยวกับอากรแสตมป์ (ฉบับที่ ๕) เรื่อง กำหนดวิธีการให้บันทึกการรับเงินไว้ในหนังสือแจ้งยอดเงินของธนาคารได้ โดยไม่ต้องออกใบรับอีกต่างหาก ลงวันที่ ๒๒ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๐๑

(๖) ประกาศกรมสรรพากร เกี่ยวกับอากรแสตมป์ (ฉบับที่ ๔) เรื่อง ยกเว้นการออกใบรับให้แก่ผู้ประกอบการค้ายาสูบของโรงงานยาสูบ ลงวันที่ ๔ กันยายน พ.ศ. ๒๕๐๔

(๗) ประกาศอธิบดีกรมสรรพากร เกี่ยวกับอากรแสตมป์ (ฉบับที่ ๑๕) เรื่อง กำหนดวิธีการในกรณีที่มีการใช้เครื่องจักรออกใบรับและใบส่งของ ลงวันที่ ๑ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๒๒

ข้อ ๒ ในกรณีผู้ผลิต ผู้นำเข้า ผู้ส่งออก หรือผู้ขายส่ง ปฏิบัติในการออกใบรับตามมาตรา ๑๐๕ ทวิ แห่งประมวลรัษฎากร นั้น เมื่อได้ออกใบส่งของตามมาตรา ๑๐๕ จัตวา แห่งประมวลรัษฎากร ให้แก่ผู้ซื้อแล้ว ไม่ต้องแสดงรายการเกี่ยวกับชนิด ชื่อ จำนวน และราคาของสินค้านั้นไว้ในใบรับอีกก็ได้ แต่ต้องแสดงรายการไว้ในใบรับว่า ได้รับชำระราคาตามใบส่งของเล่มที่ (ถ้ามี) เลขที่ ลงวันเดือนปีใด เป็นจำนวนเงินเท่าใดไว้ให้ชัดเจนด้วย

ในกรณีมิใช่บุคคลตามวรรคหนึ่งมีความประสงค์จะออกใบส่งของเพื่อไม่ต้องแสดงรายการเกี่ยวกับชนิด ชื่อ จำนวน และราคาของสินค้าไว้ในใบรับก็ให้ทำได้ แต่ต้องปฏิบัติตามวรรคหนึ่ง

ข้อ ๓ ในกรณีผู้ผลิต ผู้นำเข้า ผู้ส่งออก หรือผู้ขายส่ง ขายสินค้า
เป็นเงินสด ซึ่งรวมราคาที่ต้องชำระครั้งหนึ่งไม่เกิน ๕๐๐ บาท จะไม่ออกใบส่ง
ของตามมาตรา ๑๐๕ จัตวา แห่งประมวลรัษฎากร ก็ได้ แต่ต้องปฏิบัติในการออก
ใบรับให้เป็นไปตามมาตรา ๑๐๕ ทวิ แห่งประมวลรัษฎากร โดยต้องแสดงชนิด
ชื่อ จำนวน และราคาสินค้าที่ขายตามที่ระบุไว้ในมาตรา ๑๐๕ จัตวา (๕) แห่ง
ประมวลรัษฎากร นั้นไว้ในใบรับด้วย

ข้อ ๔ ในกรณีผู้ผลิต ผู้นำเข้า ผู้ส่งออก หรือผู้ขายส่ง ส่งสินค้าไป
ให้สถานการค้าสาขาหรือตัวแทนจำหน่ายโดยออกใบส่งของตามมาตรา ๑๐๕ จัตวา
แห่งประมวลรัษฎากร ให้แก่สถานการค้าสาขาหรือตัวแทนแล้ว เมื่อสถานการค้า
สาขาหรือตัวแทนจำหน่ายสินค้านั้นต่อไป ให้ได้รับยกเว้นไม่ต้องออกใบส่งของ
ตามมาตรา ๑๐๕ จัตวา แห่งประมวลรัษฎากร อีกก็ได้ แต่ต้องปฏิบัติในการออก
ใบรับให้เป็นไปตามมาตรา ๑๐๕ ทวิ แห่งประมวลรัษฎากร และต้องแสดงชนิด
ชื่อ จำนวน และราคาสินค้าที่ขายตามที่ระบุไว้ในมาตรา ๑๐๕ จัตวา (๕) แห่ง
ประมวลรัษฎากร นั้นไว้ในใบรับด้วย

ข้อ ๕ ผู้ประกอบการค้าซึ่งมีหน้าที่ต้องปฏิบัติในการออกใบรับตามมาตรา
๑๐๕ ทวิ แห่งประมวลรัษฎากร หรือต้องปฏิบัติในการออกใบส่งของตามมาตรา ๑๐๕
จัตวา แห่งประมวลรัษฎากร และใบรับหรือใบส่งของเหล่านั้นจำเป็นต้องส่งไปยัง
ผู้รับ ณ ต่างประเทศ จะแสดงข้อความในใบรับหรือใบส่งของเป็นภาษาอังกฤษแทน
อักษรไทยก็ได้ แต่หนังสือไม่เสื่อมสิทธิของเจ้าพนักงานประเมินหรือพนักงานเจ้าหน้าที่
ตามมาตรา ๓ ฅ แห่งประมวลรัษฎากร

ข้อ ๖ ในกรณีผู้ผลิต ทำการขายหรือจำหน่ายผลผลิตโดยไม่มีการส่งมอบให้แก่ผู้ซื้อ เช่นการจำหน่ายกระแสไฟฟ้า และน้ำประปา เป็นต้น จะไม่ออกใบส่งของตามมาตรา ๑๐๕ จัตวา แห่งประมวลรัษฎากร ก็ได้

ข้อ ๗ ในกรณีผู้ผลิต ผู้นำเข้า ผู้ส่งออก หรือผู้ขายส่ง ทำการขายปลีกสินค้าอย่างอื่นที่ผู้ประกอบการค้าอื่นเป็นผู้ผลิต ผู้นำเข้า ผู้ส่งออก หรือผู้ขายส่งซึ่งสินค้านั้น ๆ จะไม่ออกใบส่งของตามมาตรา ๑๐๕ จัตวา แห่งประมวลรัษฎากร ก็ได้

ข้อ ๘ ในกรณีผู้ผลิต ผู้นำเข้า ผู้ส่งออก หรือผู้ขายส่ง จำหน่ายสินค้าเป็นเงินสด จะปฏิบัติในการออกใบรับตามมาตรา ๑๐๕ ทวิ และใบส่งของตามมาตรา ๑๐๕ จัตวา แห่งประมวลรัษฎากร บนกระดาษแผ่นเดียวกันและใช้เลขลำดับของเล่มและของใบรับรวมกับเลขลำดับของเล่มและของใบส่งของก็ได้

ข้อ ๙ ในกรณีผู้ผลิต ผู้นำเข้า ผู้ส่งออก หรือผู้ขายส่ง ทำการขายปลีกเป็นเงินสด ซึ่งสินค้าที่ผู้ประกอบการค้าอื่นเป็นผู้ผลิต ผู้นำเข้า ผู้ส่งออก หรือผู้ขายส่ง จะไม่ออกใบส่งของตามมาตรา ๑๐๕ จัตวา แห่งประมวลรัษฎากร ก็ได้ แต่ต้องปฏิบัติในการออกใบรับให้เป็นไปตามมาตรา ๑๐๕ ทวิ แห่งประมวลรัษฎากร โดยต้องแสดงชนิด ชื่อ จำนวน และราคาสินค้าที่ขายตามที่ระบุไว้ในมาตรา ๑๐๕ จัตวา (๕) แห่งประมวลรัษฎากร นั้นไว้ในใบรับด้วย

ข้อ ๑๐ ในการออกใบรับตามมาตรา ๑๐๕ ทวิ แห่งประมวลรัษฎากร ถ้าใบรับมิได้ทำเป็นเล่ม หรือทำแต่เพียงเล่มเดียว จะไม่ใส่เลขลำดับของเล่มไว้บนใบรับก็ได้ เมื่อใบรับนั้นมีเลขลำดับของใบรับติดต่อกันไปตลอดปีประจําปี

ถ้าใบรับดังกล่าวทำเกินกว่าหนึ่งเล่ม จะใช้ตัวอักษรไทยหรือ
อังกฤษโดยเรียงตามลำดับของตัวอักษรแทนตัวเลขลำดับของเล่มก็ได้

ในกรณีที่มีเลขลำดับของเล่มดังกล่าวมาในวรรคก่อนแล้ว จะ
ตั้งต้นเรียงเลขลำดับใหม่ของใบรับแต่ละเล่มก็ได้

ข้อ ๑๑ ในกรณีผู้ผลิต ผู้นำเข้า ผู้ส่งออก หรือผู้ขายส่ง ได้ขายสินค้า
เชื่อให้กับผู้ซื้อ โดยได้ออกใบส่งของตามมาตรา ๑๐๕ จัตวา แห่งประมวล
รัษฎากร ให้ผู้ซื้อไปแล้ว ครั้นเมื่อเวลาเก็บเงินตามใบส่งของนั้น ผู้ซื้อได้ผ่อน
ชำระให้เป็นคราว ๆ ซึ่งผู้ขายไม่อาจจะออกใบรับให้เต็มตามจำนวนเงินในใบส่ง
ของได้ ในกรณีเช่นนั้น ถ้าผู้ขายจะบันทึกการรับเงินนั้นไว้ในใบส่งของที่ได้ออกให้
แก่ผู้ซื้อในทันทีทุกคราวที่ได้รับเงินก็ให้กระทำได้

การบันทึกรับเงินผ่อนชำระตามวรรคแรก ไม่ต้องทำต้นขั้ว หรือ
สำเนาไว้ และไม่ต้องแสดงข้อความตามมาตรา ๑๐๕ ทวิ แห่งประมวลรัษฎากร
แต่ให้แสดงเฉพาะจำนวนเงินที่ได้รับ และวันเดือนปีที่ได้รับเท่านั้น

เมื่อได้รับเงินผ่อนชำระครบถ้วนตามใบส่งของแล้ว ผู้ขายจะต้อง
ออกใบรับแสดงการรับเงินทั้งสิ้นให้ผู้ซื้อออกฉบับหนึ่ง

ข้อ ๑๒ ในกรณีผู้ขายสินค้ายาสูบของโรงงานยาสูบ ให้ได้รับยกเว้น
ไม่ต้องออกใบรับตามมาตรา ๑๐๕ (๒) แห่งประมวลรัษฎากร

ข้อ ๑๓ ในกรณีที่ผู้ประกอบการค้าได้ส่งสินค้าไปขายให้ผู้ซื้อในต่าง
ประเทศ เมื่อผู้ซื้อได้ชำระราคาสินค้าโดยวิธีโอนเงินเข้าธนาคารในต่างประเทศ
แล้ว ธนาคารในต่างประเทศก็จะโอนเงินมาเข้าธนาคารในประเทศไทย เพื่อนำ
เงินเข้าบัญชีเงินฝากของผู้ขายในประเทศไทย ในกรณีนี้ธนาคารในประเทศไทย

เล่ม ๑๐๑ ตอนที่ ๑๗๖

ราชกิจจานุเบกษา

๒๗ พฤศจิกายน ๒๕๒๗

จะมีหนังสือแจ้งยอดเงินที่นำเข้าบัญชีให้ผู้ขายทราบ เมื่อผู้ขายได้รับหนังสือ
แจ้งยอดเงินจากธนาคาร ให้ผู้ขายบันทึกการรับเงินไว้ในหนังสือนั้นโดยใช้คำว่า
“จ่ายแล้ว” หรือ “ได้รับชำระแล้ว” โดยไม่ต้องออกไปรับตามมาตรา ๑๐๕

(๑) แห่งประมวลรัษฎากรอีกต่างหากได้

ข้อ ๑๔ ในกรณีผู้หน้าที่ออกไปรับตามมาตรา ๑๐๕ แห่งประมวล
รัษฎากร ซึ่งไปรับนั้นต้องมีข้อความตามมาตรา ๑๐๕ ทวิ แห่งประมวลรัษฎากร
และผู้หน้าที่ออกไปส่งของตามมาตรา ๑๐๕ จัตวา แห่งประมวลรัษฎากร ใช้
เครื่องจักรในการออกไปรับและไปส่งของ ไปรับและไปส่งของที่ออกด้วยเครื่องจักร
นั้นจะไม่ลงข้อความช้อหรือยห่อของผู้ซื้อ และชนิด ช้อสินค้าในไปรับและไปส่ง
ของที่ต้องออกดังกล่าวเป็นอักษรไทยก็ได้ แต่ต้องลงข้อความ ช้อหรือยห่อของ
ผู้ซื้อเป็นอักษรที่ใช้ในภาษาอังกฤษและลงข้อความ ชนิด ช้อสินค้า เป็นรหัสตัว
เลขอารบิกหรืออักษรที่ใช้ในภาษาอังกฤษ

ให้ผู้หน้าที่ออกไปรับและไปส่งของที่ได้ปฏิบัติตามวรรคหนึ่ง
เก็บรักษาคำแปลรหัสและคำแปลอักษรที่ใช้ในภาษาอังกฤษเป็นภาษาไทยไว้ ณ
สำนักงานของผู้หน้าที่ออกไปรับและไปส่งของดังกล่าว และพร้อมที่จะแสดงต่อ
พนักงานเจ้าหน้าที่ตามที่พนักงานเจ้าหน้าที่ต้องการ

ประกาศ ณ วันที่ ๗ พฤศจิกายน ๒๕๒๗

วิทย์ ตันตยกุล

อธิบดีกรมสรรพากร